

Vanliga frågor

Varför dansar inte andra människor utanför kursen på samma sätt som jag gör?

Dans är ett slags språk som du använder för att uttrycka en känsla eller tanke, oavsett om du dansar på en avantgardistisk scen eller rockar loss på en lördagskväll. Precis som med det verbala språket har alla människor medfödda förutsättningar för att kunna dansa. På en danskurs lär du dig ett slags grammatik som gör att du kan utveckla ditt dansspråk mera medvetet. Se dina grammatiska kunskaper som ett medel för dig själv att utvecklas igenom och inte som ett mål som du behöver missionera för andra.

Visst skulle det vara enklast om alla följde samma grammatik hela tiden, men då skulle man förlora mycket av uttryckskraften och därmed nöjet med dansen. Det vore som att förbjuda alla dialekter, all grammatiskt felaktig poesi, alla personliga språkliga karaktäristika osv. Även du själv kommer snart att avvika från de strikta reglerna för att göra dansen mera uttrycksfullt, ungefär som Picasso avvek från alla regler för perspektiv för att kunna uttrycka något nytt.

I själva verket finns det ofta flera olika allmänt vedertagna sätt att dansa. Se till att lära dig dem alla och begagna dem. Utan variation är sällskapsdans egentligen ganska tjatig!

Men om folk dansar efter olika danssteg kommer inte tårna att gilla det i längden!

Det som man ofta betraktar som olika danssteg är ofta variationer på samma sak. På samma sätt som två blueslåtar kan låta helt olika men ändå vara uppbyggda efter samma grammatik kan man dansa samma foxtrotsteg men få det att både kännas och se ut som helt olika danser. Men en duktig dansare är så pass säker på foxtrotkänslan att hon känner igen "tanken" bakom partners steg även om dessa har en annan vinkel (vanligast) eller betoning.

Dansnöjet bygger faktiskt inte på att två personer kan ta exakt samma steg åt exakt samma håll utan är tillfredsställelsen av att man i outtalad överens-

kommelse kan gestalta musiken eller någon annan känsla som om man "kunde läsa varandras tankar". Försök därför att flytta fokuset från stegen till den "samstämmighet" som krävs för att dansen ska bli annat än en mekanisk upprepning av steg. Med andra ord: var anpassningsbar och försök att uppmärksamma det som är gemensamt i er dans och betona det.

Att man trampar varandra på tårna beror på att man inte har anpassat sig tillräckligt väl till varandra. Ofta är det förarens fel som i sitt iver att kompromisslöst köra sin imponerande repertoar av steg glömmet bort att föra tydligt och till slut mest dansar med sig själv. Tydlighet i att föra är nyckeln till en bra anpassning och kräver en hög nivå av medvetenhet om vilka steg man tar, hur man tar dem, vilka steg som man vill ta härnäst och om det är fysiskt möjligt med tanke på var paret har sin balans m.m. Det är mycket att hålla reda på men lyckligtvis sköts det mesta reflexmässigt eller undermedvetet. Som förare bör du alltså hitta gemensamma drag i er dans och köra steg som passar till detta. Koncentrera dig på att föra tydligt. Tämj, till en början, din stegfantasi när du dansar med en ny partner. Ta det lungt och ha ett leende på läpparna.

Ett misstag som följarena ofta gör är att de ger upp på förarens tafatta försök och tar saken i egna händer. Egentligen är detta lika fel som att en frustrerad målvakt i ett fotbollslag plötsligt skulle springa med bollen och satsa på att göra mål själv. Att följa bra är en svår konst som kräver att man kan läsa partners subtila signaler korrekt och kan utföra sina steg tydligt, inte hindrar den andras rörelsefrihet och hjälper till med de hastighetsändringar och balansöverföringar som dansen kräver t.ex. under en sväng. Det ställer höga krav på självkänedom, lyhördhet, självständighet och inte minst ett stort tekniskt kunnande. Alltså: Koncentrera dig på dansen, din partner och dina egna steg. Var flexibel men tydlig. Gör inga halvfärdiga steg. Ha ett leende på läpparna.

(c) Studio-K 2001-2006, skriven av Ehsan Shariati